

[Collet]

som om man lever i en svunden tid. Partierne på venstrefløjens er blevet for konservative.

Jeg vil rette den bemærkning til fru Pia Kjærsgaard, at vi bestemt heller ikke bryder os om høje skatter og afgifter, men opgaven er nu engang at få landet på fode igen, og gælden skal tilbagebetales, og det må vi så gøre. Vi har forsøgt at tilrettelægge den økonomiske politik ordentligt og fornuftigt, således at vi kan få landet på fode igen og gælden ud af verden. Og gælden er jo udsækket skattebetaling. Så først tager vi et ordentligt nap med tilbagebetaling af gælden, og så sætter vi skatterne ned. Altså, vi rydder først op, og så sætter vi skatten ned.

Jes Lunde (SF):

Jeg har lige fået at vide, at min ordførertale i første runde svarede helt til, hvad SF'erne sagde i starten af 1900-tallet. Det er jo interessant. Jeg vidste ikke, at der var nogen dengang, der var SF'ere, men okay, det er da muligt, der har været nogle foregangsmænd.

Jeg ved ikke, hvad hr. Collet hentyder til, men når hr. Collet på regeringspartiernes vegne beder om, at man holder op med at kritisere de samme ting, så kan jeg godt forstå det. Der er nemlig stor grund til at kritisere de ting, vi kritiserer, og derfor er det klart, at regeringen er interesseret i, at vi holder op med det; men det gør vi ikke, vi fortsætter. Jeg kan love hr. Collet, at hvis denne regering i et år endnu fører nøjagtig den samme politik, så vil jeg også om et år kritisere nøjagtig de samme ting som nu, fordi der vil være endnu mere grund til det til den tid.

Sandheden er jo, at denne regering har været enestående til at lave social omfordeling fra de dårligst stillede til de velstillede. Sandheden er, at de selvstændige har fået fordoblet deres indtjening i de fire år, denne regering har siddet, og at det er i den anden ende af samfundet, vi skal finde dem, der er klemte, dem, der modtager overførselsindkomster, og dem, der er lavtlønnede. Det er situationen.

Jeg undrer mig meget over den statistik, som hr. Collet bringer frem, den passer ikke med den virkelighed, jeg kender. Den passer heller ikke med de trecifrede milliardbeløb, som går til restindkomster, og hvor man skal

op på et utrolig stort antal selvstændige for at få det fordelt ned til kun 103.000 kr. pr. stk., et større antal selvstændige, end der faktisk er her i landet.

Finansministeren lagde i sit svar vægt på, at der ikke var noget at kritisere, heller ikke vedrørende de sociale ydelser. Jeg er meget enig med hr. Albrechtsen i, at så må finansministeren have sovet i timen. Vi har næsten ikke bestilt andet end at kritisere mange af de overførselsindkomster, der er i øjeblikket, også kritiseret deres niveau såmænd.

Vi har f.eks. rejst kritik af, at arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke er blevet reguleret i fire år og derfor er faldet 17 pct. i realværdi. Det er dog en slags kritik af arbejdsløshedsdagpengenes niveau. Finansministeren valgte at gå meget let hen over det. Vi fik en bisætning om arbejdsløshedsdagpengene, det var alt, hvad der kunne blive til. Det er trods alt den bitre virkelighed for 220.000 mennesker, at de må leve af disse ydelser og leve med, at de er blevet sat betydeligt ned i realværdi.

Derfor kan det heller ikke nytte noget, at finansministeren ligesom hr. Collet spillede melodien om, at der ikke er foretaget nogen omfordeling. Det er der, der er foretaget en ganske kolossal omfordeling. Hvis vi sammenligner situationen i 1986 med situationen i f.eks. 1980 og ser på løkvoten, dvs. hvilken del af bruttofaktoriindkomsten der gik til løn, og hvilken del der gik til profit, så er der mellem 1980 og 1986 overflyttet mellem 40 og 50 mia. kr. fra lønmottagerne til de selvstændige, til arbejdsgiverne. Det er da immervæk en slags omfordeling. Det er en omfordeling, som er betydelig større, end formentlig selv regeringens egne vælgere kunne have drømt om for fire år siden; så massivt er det, der er sket, faktisk.

Finansministeren sagde om betalingsbalanceproblemet, at det kunne man jo ikke løse fra den ene dag til den anden. Næh, det er så sandt. Vi vil heller ikke fra SF's side love, at vi kan komme med en mirakelkur, som kan løse problemet på et år eller noget, der ligner det, men vi kan lade være med at forværre det. Vi kan langsomt og stædigt forbedre situationen, sådan at vi på et tidspunkt kan nå ligevægt; regeringen gør det modsatte i øjeblikket. Den kører nedad og nedad med stadig stigende underskud på betalingsbalancen, og det er jo det, vi klandrer regeringen for. Der er ikke nogen hverken fra SF eller